

Як бачимо, у КПК України здійснення керівництва органом досудового розслідування покладається на конкретних посадових осіб – начальник Головного слідчого управління, слідчого управління, відділу, відділення, й у жодному разі не згадуються перші керівники відповідних правоохоронних органів.

У зв'язку з цим на підставі аналізу норм КПК України можна зробити висновок, що на фактично Директор ДБР не може реалізувати повноваження, спрямовані за забезпечення законності при проведенні у ДБР досудового розслідування, оскільки він не наділений чинним КПК правом ознайомлюватися з матеріалами досудових розслідувань, заслуховування стану досудових розслідувань на оперативних нарадах, невправі оцінювати рішення та дії слідчих та керівників органу досудового розслідування, надавати вказівки у кримінальних провадженнях, вживати заходів щодо усунення порушень вимог законодавства у випадку їх допущення слідчими чи керівниками Бюро, відсторонювати слідчого від проведення досудового розслідування, в тому числі і у разі неефективного досудового розслідування. Це пов'язане з тим, що цими повноваженнями наділений лише керівник органу досудового розслідування ДБР.

Безсумнівно, до практична реалізація закріплених у Законі про ДБР повноважень Директора ДБР щодо забезпечення законності досудових розслідувань, здійснюваних в слідчих підрозділах очолюваного ним правоохоронного органу, можлива лише після внесення відповідних законодавчих змін до чинного КПК України.

Ключові слова: Державне бюро розслідувань, директор, досудове розслідування, забезпечення законності

Ключевые слова: Государственное бюро расследований, директор, досудебное расследование, обеспечение законности.

Key words: State Bureau of Investigations, Director, pre-trial investigation, ensuring legality.

ХРАПЕНКО ОЛЕНА ОЛЕГІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури,
кандидат юридичних наук

ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ СИСТЕМИ «ЕЛЕКТРОННИЙ СУД»

Юриспруденція завжди являла собою систему, в якій технологічні рішення відігравали далеко не головну роль. Але в сучасних умовах трансформації суспільства, зміни вектору розвитку суспільних процесів у бік інформаційно складової та перезавантаження людської діяльності і комунікації в електронну форму юридична діяльність набуває нових властивостей, які тісно пов'язані із інформатизацією суспільства.

Впровадження технологічних рішень, зокрема, інструментів електронного судочинства (наприклад, система «Електронний суд»), є важливим кроком до створення комунікаційної моделі юридичної діяльності, яка має на меті дебіюрократизацію та підвищення ефективності функціонування інститутів державної влади. Застосування системи «Електронний суд» сприяє впровадженню нових опцій та переваг електронного судочинства; розуміння теоретичних аспектів судочинства та зіставлення їх із практичними.

Саме тому необхідно усвідомлювати нагальність використання інформаційно-комунікаційних технологій (на прикладі системи «Електронний суд») щодо практичного застосування.

Дослідники різних сфер заявляють, що інформатизація суспільства має численні ризики, оскільки породжує велику кількість суперечностей нової генерації [2], а здатність людини вчасно усвідомлювати і слідувати темпам функціонування інформаційного середовища значно відстає від цих темпів. Крім того, проявляється загроза приватності життя людини.

Однак, вищезазначене не означає зниження цінності інформаційних технологій для задоволення суспільних потреб. Навпаки, інформатизація суспільних відносин стає важливим інструментом сфер, які мають суто публічний характер [1, с. 5], наприклад, державне управління, окремою складовою якого є правосуддя.

Демократичний устрій держави передбачає поділ гілок влади на законодавчу, виконавчу та судову, ця аксіома може слугувати і до електронної демократії (е-демократії, сутність якої полягає у застосуванні інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) для залучення громадян у суспільно-політичне життя. Судочинство, яке є ключовим компонентом демократичного устрою, в контексті розвитку е-демократії в Україні також не залишається осторонь і отримує нові інструменти забезпечення доступності правосуддя, ефективності та прозорості судової діяльності.

У загальних рисах нововведеннями системи «Електронний суд» стали організаційні поліпшення, а саме – забезпечення доступності правосуддя шляхом впровадження електронного документообігу між учасниками судового процесу, скорочення судових витрат та паперовий документообіг, прискорення обміну документами між судовими органами та інстанціями та багато інших. Власне забезпечення прозорості і доступності правосуддя, ефективності роботи судової системи та економії державних видатків на судову систему є її основними важливими завданнями електронного судочинства.

Державна судова адміністрація розробила і затвердила Концепцію створення Єдиної судової інформаційної системи, метою створення та функціонування якої є насамперед «інформаційна та технологічна підтримка судочинства на принципах дотримання балансу між потребою громадян, суспільства і держави у вільному обміні інформацією і необхідними обмеженнями на її розповсюдження» [3]. В рамках Єдиної судової інформаційної системи України наразі функціонує проект

«Електронний суд», завданням якого є удосконалення функціональних і технологічних можливостей інформаційної інфраструктури системи судоустрою в Україні.

Пріоритетними завданнями проекту є забезпечення відкритого доступу учасників процесу до інформації шляхом створення сучасних інтернет-ресурсів і встановлення в приміщеннях судів інформаційно-довідкових кіосків, поетапний перехід до електронного обміну процесуальними документами між судом і учасниками процесу із застосуванням електронного цифрового підпису, до електронного обміну інформацією з базами даних інших державних органів та установ, до забезпечення повної комп'ютеризації процесів судового діловодства, формування єдиного електронного архіву судових документів [3].

Список використаної літератури:

1. Бринцев О. «Електронний суд» в Україні. Досвід та перспективи. Харків: Право, 2016, 72 с.
2. Данильян О. «Моральні дилеми інформаційного суспільства», in Інформаційне суспільство і держава: проблеми взаємодії на сучасному етапі, Харків, 2012, pp. 21-24.
3. “Концепція галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції, інших органів та установ судової системи,” Територіальне управління Державної судової адміністрації України в Одеській області. [Online]. Available: https://od.court.gov.ua/tu16/info_suddi/conzercia. [Accessed: 04-May-2018].

Ключові слова: електронне судочинство, «Електронний суд», ефективність судочинства.

Ключевые слова: электронное судопроизводство, «Электронный суд», эффективность судопроизводства.

Key words: e-justice, «Electronic Court», efficiency of justice.

КУРГАНСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ВАЛЕРІЙОВИЧ

Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший викладач кафедри організації судових,
правоохоронних органів та адвокатури

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗРОБКИ ТА ПРИЙНЯТТЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ПРОКУРАТУРУ»

Прийняття Закону України «Про прокуратуру» в жовтні 2014 року стало одним з кроків з реформування правоохоронної системи України. Безперечно необхідність прийняття нового нормативного акту, що мав на меті з урахуванням напрацювань теоретиків та практичних працівників позбутися окремих недоліків регулювання організації та діяльно-